

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2170

av den 16 december 2020

om tillämpningen av unionens tullkvoter och andra importkvoter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (*utträdesavtalet*) ingicks på unionens vägnar genom rådets beslut (EU) 2020/135 ⁽²⁾ och trädde i kraft den 1 februari 2020.
- (2) I artikel 4 i protokollet om Irland/Nordirland som fogats till utträdesavtalet (*protokollet*) upprepas att Nordirland ingår i Förenade kungarikets tullområde och att ingenting i protokollet hindrar Förenade kungariket från att inkludera Nordirland i det territoriella tillämpningsområdet för dess listor över medgivanden som är fogade till det allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (Gatt 1994).
- (3) I artikel 13.1 i protokollet föreskrivs att, utan hinder av övriga bestämmelser i protokollet, alla hänvisningar till unionens tullområde i protokollets tillämpliga bestämmelser, eller i de unionsrättsliga bestämmelser som genom protokollet gjorts tillämpliga på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland, ska läsas som att de omfattar Nordirlands landterritorium.
- (4) Enligt artikel 5.3 i protokollet är unionens tullagstiftning enligt definitionen i artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽³⁾ tillämplig på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland. De bestämmelserna, jämförda med artikel 5.1 första och andra styckena i protokollet vad gäller varor som förs in i Nordirland från en plats utanför unionen, innebär att unionens tulltaxebestämmelser, inbegripet tullkvoter enligt Gemensamma tulltaxan eller relevanta internationella avtal, skulle vara tillämpliga på sådana varor när det anses

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 november 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 4 december 2020.

⁽²⁾ Rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

föreligga en risk för att dessa varor senare införs i unionen. Dessa tullkvoter omfattar importtullkvoter i unionens listor över åtaganden enligt Gatt 1994, importtullkvoter som överenskommit i unionens bilaterala internationella avtal, inbegripet kvoter för undantag från ursprungsreglerna, importtullkvoter enligt unionens ordningar för handelspolitiska skyddsåtgärder, andra autonoma importtullkvoter, och exporttullkvoter som fastställts i avtal med tredjeländer.

- (5) Enligt artikel 5.4 i protokollet ska den unionsrätt som förtecknas i bilaga 2 till protokollet också tillämpas på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland, enligt de villkor som anges i den bilagan. Den bilagan inbegriper unionslagstiftning som föreskriver vissa importkvoter.
- (6) De bilaterala arrangemangen mellan unionen och Förenade kungariket inom ramen för protokollet ger inte upphov till rättigheter och skyldigheter för tredjeländer. Följaktligen kan import inom ramen för unionens importtullkvoter eller andra importkvoter som är tillämpliga på varor med ursprung i ett tredjeland som förs in i Nordirland inte räknas in i detta tredjelands rättigheter gentemot unionen, om inte tredjelandet har godtagit detta. Denna situation utgör en risk för en väl fungerande inre marknad i unionen och för den gemensamma handelspolitikens integritet genom att medge eventuellt kringgående av unionens tullkvoter eller andra importkvoter.
- (7) För att hantera denna risk bör unionens importtullkvoter och andra importkvoter vara tillgängliga endast för varor som importeras och övergår till fri omsättning i unionen och inte i Nordirland.
- (8) Varje avtal mellan unionen och ett tredjeland som föreskriver exporttullkvoter är tillämpligt endast på varor som importeras in i unionen. Det tredjelandet skulle därför kunna vägra att utfärda exportlicenser för direktimport till Nordirland.
- (9) I kraft av artikel 5.3 och 5.4 i protokollet jämförda med artikel 13.3 är denna förordning även tillämplig på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Varor som importeras från en plats utanför unionen ska omfattas av unionens importtullkvoter eller andra importkvoter eller av exporttullkvoter som tillämpas av tredjeländer endast om dessa varor övergår till fri omsättning inom följande territorier:

- Konungariket Belgiens territorium.
- Republiken Bulgariens territorium.
- Republiken Tjeckiens territorium.
- Konungariket Danmarks territorium, utom Färöarna och Grönland.
- Förbundsrepubliken Tysklands territorium, utom ön Helgoland och området Büsingen (fördraget av den 23 november 1964 mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Schweiziska edsförbundet).
- Republiken Estlands territorium.
- Irlands territorium.
- Republiken Greklands territorium.
- Konungariket Spaniens territorium, utom Ceuta och Melilla.
- Republiken Frankrikes territorium, utom de franska utomeuropeiska länder och territorier som omfattas av bestämmelserna i fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, men inbegripet Monacos territorium, som det definieras i den tullkonvention som undertecknades i Paris den 18 maj 1963 (*Journal officiel de la République française* (Frankrikes officiella tidning) av den 27 september 1963, s. 8679).

- Republiken Kroatens territorium.
- Republiken Italiens territorium, utom kommunen Livigno.
- Republiken Cyperns territorium, i enlighet med 2003 års anslutningsakt.
- Republiken Lettlands territorium.
- Republiken Litauens territorium.
- Storhertigdömet Luxemburgs territorium.
- Ungerns territorium.
- Maltas territorium.
- Konungariket Nederländernas territorium i Europa.
- Republiken Österrikes territorium.
- Republiken Polens territorium.
- Republiken Portugals territorium.
- Rumäniens territorium.
- Republiken Sloveniens territorium.
- Republiken Slovakiens territorium.
- Republiken Finlands territorium.
- Konungariket Sveriges territorium.
- Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiris och Dhekelias territorium, som de definieras i fördraget om upprättandet av Republiken Cypern, undertecknat i Nicosia den 16 augusti 1960.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 16 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar

D. M. SASSOLI

Ordförande

På rådets vägnar

M. ROTH

Ordförande